

NATUURFOTOWANDELING IN HET NOORDERLEECH

Al lerend tot rust

NIEUWE BILDTDIJK – OP EEN ZATERDAG, VROEG IN DE OCHTEND, RIJD IK VANAF DE NIEUWE BILDTDIJK EEN VERLATEN UITHOEK VAN FRYSLÂN IN. VANDAAG GA IK SAMEN MET FOTOGRAAF EN NATUURGIDS MEINDERT VAN DIJK, ZIJN VROUW IRIS EN TWEE ANDERE CURSISTEN EEN NATUURFOTOWANDELING VAN EEN PAAR UUR MAKEN IN HET BUITENDIJKSE KWELDERGEBIED LANGS DE WADDENKUST, HET NOORDERLEECH. MET MIJN FOTOTOESTEL IN MIJN HANDEN VRAAG IK ME AF WAT IK ME IN MIJN HOOFD HEB GEHAALD: IK HEB NOG ZOVEEL TE DOEN! OOK FRIESLAND POST FOTOGRAAF ANNE VAN DER WOUDE BLIJKT DRUK TE ZIJN, EN VRAAGT OF WE MISSCHIEN EEN KORTERE ROUTE KUNNEN DOEN. GLIMLACHEND ANTWOORD MEINDERT: ‘WE KIJKEN WEL EVEN, ALS JE EERDER WEG WILT, KAN DAT NATUURLIJK ALTIJD.’ HIJ WIST AL DAT JE SOMS GEWOON MOET GENIETEN.

TEKST: GRYTSJE SCHAAF FOTO'S: ANNE VAN DER WOUDE

Na een kennismaking met Jolanda en Anny, de andere cursisten, klimmen we bij de dijk op en krijgen we een overzicht over het Noorderleech. Op het eerste gezicht één grote vlakte, met hier en daar een groep vogels en een pad er dwars doorheen. Samen lopen we naar de ingang van het gebied, bekijken de route en klimmen over het hek. Aangezien het broedseizoen is, is slechts een klein deel van het Noorderleech toegankelijk. Volgens Meindert is dat geen enkel probleem: ‘Het is echt op de vierkante meter wat je ziet. Het lijkt leeg, maar er is zóveel te zien!’

En inderdaad, wat eerst een gewone zandvlakte leek, blijkt van dichterbij een bijzonder fotogeniek stuk uitge-

droogd grond te zijn, vol leven. De mooie patronen worden onmiddellijk vastgelegd en Meindert geeft aanwijzingen. 'Met een statief kun je mooie close-ups maken van de schellen, gewoon je diafragma en sluitertijd aanpassen. Eigenlijk is je statief een bezinningsmoment. Je ziet meer dingen als je rustig kijkt en kunt zo je compositie beter samenstellen.'

Inspiratie

Na een korte demonstratie gaan we zelf aan de slag, en even later lopen we verder langs het pad, links en rechts mooie stukjes landschap en close-ups fotograferend. Ondertussen praat ik wat met Meindert, die af en toe het gesprek onderbreekt om ons enthousiast te wijzen op een overvliegende lepelaar of de zang van een veldleeuwerik. Zoals Anny aan het begin van de wandeling al zei: 'Hij hoort alles!'

Als we even gaan zitten bij een hek met een bult stro ervoor, vraag ik hem naar het ontstaan van de Natuurfotowandelingen.

'Een aantal jaren geleden zag ik op tv hoe een vrouw (Els Groot), die in de verzorging werkte, iets heel anders wilde gaan doen. Zij kreeg het advies om haar passies eens op een rijtje te zetten. Voor haar waren dat wijn (en alles wat daarmee te maken had), wandelen en reizen. Hieruit ontstonden de "wijnwandelreizen", die zij is gaan organiseren. Ook ik wilde naast mijn toenmalige werk als milieu-inspecteur bij Wetterskip Fryslân een meer bedrijfsmatige invulling aan mijn passies geven. Ik dacht, wat Els Groot kan, kan ik ook! Zo leidden mijn brede belangstelling voor de natuur en het milieu, mijn passie voor de fotografie en het genieten van mijn wandelingen in natuurgebieden als vanzelf tot het idee van de "natuurfotowandelingen".'

Genieten

Tegenwoordig werkt Meindert nog vier dagen - 'misschien ga ik straks terug naar drie' - in dienst en de rest vult hij met dingen die hij graag wil doen. Hieronder vallen fotografie opdrachten, maar ook de Natuurfotowandelingen die hij ook organiseert voor families, verenigingen, bedrijven en andere organisaties. Voor deze wandelingen zijn de mogelijkheden bijna oneindig. En zelfs de voorbereiding vindt Meindert heerlijk: 'Afgelopen woensdag heb ik hier wel een uur zitten genieten.' 'Nou, volgens mij wel langer hoor!,' grapt zijn vrouw. 'Ik vind het gewoon heerlijk om te doen, de mensen, het fotograferen en het vertellen. Ook het inbrengen

van de rust, het stil zitten en beleven van de omgeving is heerlijk. Het is niet moeten, ik geniet nu zelf ook. Het is een wisselwerking. Eigenlijk heb ik een minimum van zeven deelnemers, maar meestal ga ik sowieso. Ik vind het gewoon leuk werk! Zeker als je de deelnemers tot rust ziet komen en hun bewuster kan maken van de kleine dingen. Helemaal als het niet heel voor de hand liggende groepen zijn.' Zo gaat Meindert het volgende weekend met een groep hockeymeiden de Utrechtse heuvelrug op, en er dienen zich ook regelmatig bedrijven aan en ook de vrijgezellenfeestjes zijn niet van de lucht. Niet direct groepen waaraan je zou denken, maar volgens Meindert gaat het juist

heel erg goed tijdens de wandelingen.

Met de paplepel

We zitten nog een poosje zwijgend naast elkaar, af en toe wordt er een foto gemaakt van het landschap, of de troep rotganzen die steeds overvliegt. Meindert vertelt bij bijna elk geluid van welk dier het afkomstig is, maar laat de stilte ook de stilte.

Later zegt Meindert hierover: 'Soms moet je gewoon even zijn. Niet zweverig of zo, maar ik vind het heerlijk om gewoon in de natuur te zijn en de ervaring de ervaring te laten. Van ver weg lijkt het alsof er niets is, maar als je van dichtbij kijkt, blijkt er van alles aan de hand te zijn, vooral hier met alle vogels. Daar probeer ik de cursisten op te wijzen en het fotograferen is daar een uitstekend middel voor.'

Het vogelen en het bewust zijn van de natuur is Meindert met de paplepel ingegoten, van jongs af aan ging hij het veld al in om te inventariseren en later was de Natuurgidsopleiding een logisch gevolg. Ook de fotografie is op eenzelfde manier eigen geworden: eerst met zelfstudie, later werd de kennis met cursussen aangevuld.

Indrukwekkend

We staan weer op en lopen verder in de richting van een verlaten bunker, welke een mooi uitzicht over het gebied geeft. Onderweg zien we drinkbakken en groepen vogels die telkens opvliegen en verderop weer neerstrijken. Een schitterend gezicht, zo vinden ook de andere deelnemers. 'Je leert kijken, normaal is het alleen maar lopen, lopen, lopen. Heerlijk,' aldus Jolande.

Als we verder lopen zien we algen aan het prikkeldraad van de hekken wapperen en ontdekken we andere schatten die de zee heeft doen aanspoelen. Later passeren we een grote dobbe, een bijna buitenaards element in het vlakke landschap. Meindert geeft aanwijzingen en vertelt boeiende verhalen over de kwelders, de geulen, de begroeiing en de dieren. Mijn fotorolletje begint

vol te raken en de batterijen leeg. In de verte zien we het beginpunt van de wandeling alweer verschijnen, we zijn nu al meer dan twee uur onderweg. Ik merk dat ik lichtelijk teleurgesteld ben, ook de andere deelnemers kijken beteuterd als we het hek naar de dijk weer beklimmen. Meindert vraagt nog of we zin hebben in een kop koffie: een uitstekende afsluiter.

'Zeg, moest jij niet nog ergens naar toe?' vraag ik Anne, de fotograaf. 'Ach, het komt wel goed, dan ben ik maar wat later.' En ook mij kan het weinig meer schelen, ik ben heerlijk in de rust. Soms moet een mens gewoon eens genieten. •

Voor meer informatie over de wandelingen en de werkzaamheden van Meindert van Dijk, kijk op www.meindertvandijkfotografie.nl

FOTO'S: GRYTSE SCHAAP

